

Volymfrågans revansch

Hur vi kan minska kostnaderna
utan att minska invandringen

Fredrik Segerfeldt

migro

GLIDNINGEN

När dåvarande migrationsminister Tobias Billström (M) i samband med tillsättandet av Moderaternas arbetsgrupp om migration och integration år 2013 sade att frågan om volymer inte skulle vara undantagen diskussionerna reagerade många starkt. MUF-ordföranden Erik Bengtzboe var kritisk, Dagens Nyheters ledarsida undrade vad migrationsministern egentligen sade och Expos Daniel Poohl gick så långt att han krävde Billströms avgång. Det hela slutade med att partiledaren Fredrik Reinfeldt fick korrigera sin minister.¹

Nu är volymfrågan åter uppe på dagordningen. Och denna gång är tonfallet och vinklarna inte alls lika kategoriskt avståndstagande som när Billström först lyfte frågan. Det gäller inte minst sedan Svenska Dagbladets ledarskribent Sanna Rayman uppmärksammat att Migrationsverket bedömer att myndigheten behöver ytterligare 48 miljarder till för åren 2014–2018 samt att Migrationsverket publicerat sin nya prognos för antalet asylsökande år 2015, på mellan 80 000 och 115 000 personer.² Numera anses det legio att diskutera volymer, åtminstone på de stora borgerliga ledarsidorna.

I Svenska Dagbladet skrev den politiska chefredaktören, migrationsvänliga Tove Lifvendahl, en söndagskrönika med rubriken *Volymfrågan finns på riktigt*. Med ett resonerande tonfall landar hon i att de flesta känner frustration och oro över att "fler och fler som kommit hit fastnar i miljöer som inte är värdiga". Vidare menar Lifvendahl dock att det finns en gräns för hur många människor som kan komma hit, en gräns som varierar beroende på hur övrig politik anpassas. Texten var dock huvudsakligen en uppmaning till en diskussion om reformer för att göra migrationen till mindre av en börda.³

I Expressen har den politiska redaktören Anna Dahlberg i ett antal texter öppnat upp för en förändrad diskussion i frågan. I en krönika skrev hon om Migrationsverkets prognoser att "Sverige [måste] skaffa sig en uthållig samhällsberedskap för detta" men lade sedan uttryckligen till att "även nivån på mottagandet behöver ses över".⁴ Dagens Industris politiska chefredaktör PM Nilsson konstaterar på ett liknande sätt att "Sverige måste anpassa sina institutioner så att folk från hela världen kan växa i dem" men skriver i nästa andetag att "även migrationspolitiken måste ses över".⁵

Liberala Nyhetsbyråns chefredaktör Svend Dahl gick i en artikel till hårt angrepp mot ovanstående opinionsbildare. Med en onödig parallell till Berlinmuren (det är inte samma sak att med våld hålla medborgare utan rösträtt och yttrandefrihet inlåsta som att hålla icke-medborgare ute, om än med samma metoder) menade han att Lifvendahl, Dahlberg och Nilsson alla förespråkar minskad invandring.⁶

---

1 Persson 2013, Dagens Nyheter 2013, TT 2013, Poohl, 2013 och Larsson 2013.

2 Rayman 2014 samt Migrationsverket 2014.

3 Lifvendahl 2014a.

4 Dahlberg 2014.

5 Nilsson 2014.

6 Dahl 2014.

Då klev Dagens Nyheters ledarsida in som ordningsman och läxade upp Dahl för att han "[misstänkliggör] dem som ser ett akut behov av att diskutera vad som kan göras för att både öka samhällets beredskap och att i någon mån minska flykting- och anhöriginvandringen" (min kursiv). Själv tycker tidningen med en mjuk formulering att "[vi] måste också dryfta prioriteringarna i asylpolitiken, vad gränslöshetens riddare än säger." Motivet är att det inte går att avreglera arbetsmarknaden eftersom "[s]ådana reformer förutsätter bland annat att infödda lågutbildade är beredda att acceptera märkbart försämrade villkor för integrationens skull".⁷

I ett långt försvarsinlägg på SvD:s ledarblogg påstod sedan Tove Lifvendahl att varken hon, Dahlberg eller Nilsson, trots att de vill se över volymerna och tvärs emot det DN skriver, vill inskränka asylrätten.⁸ Det innebär antingen att DN har tolkat de tre skribenterna annorlunda än Lifvendahl eller att de tre anser att det i dag finns flyktingar som får asyl fast de inte har legitima skäl för det. Annars kan man inte "värna asylrätten", "se över volymerna" och "minska flyktinginvandringen" samtidigt, om det nu över huvud taget är möjligt att inbördes få ihop dessa tre ståndpunkter.

Ingen av ledarsidorna tillstår att de bytt linje eller ändrat uppfattning. Men det är mycket svårt att inte märka skillnaden mellan reaktionerna på Billströms volymutspel i februari 2013 och de texter som publicerats de senaste veckorna. Då, för drygt ett och ett halvt år sedan, flankerades Billström av partisekreteraren Kent Persson:

Vi har i svensk politik under en alltför lång tid duckat för frågorna. Vi måste våga resonera om att det finns utmaningar i integrationspolitiken och det finns delar där vi har misslyckats.⁹

Det fick Dagens Nyheter att reagera starkt och anklaga Moderaterna för obehaglig retorisk anpassning och populism:

Det är bedrövligt att partisekreterare Persson smeker den invandringsfientliga opinionen medhårs och bekräftar vanföreställningen att politiker och debattörer vägrar prata om utmaningar relaterade till invandringen.¹⁰

Den glidning som äger rum på landets centrala borgerliga ledarsidor måste ses i ett sammanhang av Alliansens valförlust, Sverigedemokraternas framgångar och den borgerliga eftervalsdebatt som pågår. Därför är den extra viktig.

Det är inte fel att diskutera migration som en politisk fråga. De som menar att det inte pågår någon diskussion om invandringen i Sverige måste ha befunnit sig väldigt långt från samhällsdebatten de senaste åren. Det är snarare en av de frågor som fått allra mest uppmärksamhet, trots att den enligt VALU kom först på fjortonde plats för väljarnas val av parti.¹¹ Och med tanke på frågans dominans under den senaste tiden är påståendet helt enkelt befängt.

---

7 Dagens Nyheter 2014.

8 Lifvendahl 2014b.

9 van den Brink 2013.

10 Dagens Nyheter 2013.

11 Statsvetarprofessorn Henrik Oscarsson på Twitter. <<https://twitter.com/henrikoscarsson/status/530348984456708096>>

Däremot finns det en skevhet i debatten just nu. Om man vill minska kostnaderna för asylmottagningen kan man vilja minska antingen antalet asylsökande eller kostnaderna per asylsökande. Det är inte en åsikt, utan en logisk slutsats. Ändå tenderar frågan om antalet asylsökande – volymen – att dominera. Förslagen för att minska kostnaderna per asylsökande är få. Denna kortrapport är ett försök att lansera en sådan diskussion.

Det här betyder inte att jag eller Migro tycker att kostnaderna för dagens asylmottagning är för höga. Men för den eller de som tycker att kostnaderna bör minska är det relevant att diskutera inte bara volymer utan också kostnaden per asylsökande.

VAD ÄR ASYL?

Innan vi går in på de olika förslagen för att minska kostnaderna per invandrare finns det anledning att göra ett antal kommentarer.

Ibland får man intrycket att asylsökande är lycksökare eller – i den värsta propagandan – människor som vill "snylta på vår välfärd". Det finns därför anledning att påminna om varför det kommer många människor till Sverige just nu, inte minst från Syrien. Det här är naturligtvis inget nytt för den som följer med i nyhetsrapporteringen. Men det gäller att komma ihåg vad alternativet till att få skydd här är.

Det pågår sedan några år ett blodigt inbördeskrig i Syrien. På sistone har terrorgruppen Islamiska Staten, eller Daesh, haft stora framgångar och mördar och lem-lästar människor på grund av deras etnicitet eller religion. Media och internet har fyllts av bilder på avrättningar, massgravar, avhuggna huvuden och rapportering om massvåldtäkter och sexslaveri.

Det är detta som ska ställas mot de klagomål som ledarskribenterna för fram. I Anna Dahlbergs version är det "framväxande parallellsamhällen", enligt Lifvendahl är det "miljöer som inte är värdiga" medan Nilsson pekar på "bostadsbristen".

Det gäller också att komma ihåg vad asyl är. Det är en mänsklig rättighet.¹² När en stat inte har förmåga eller vilja att garantera sina medborgare fysisk säkerhet har människan rätt att söka sådant skydd i en annan stat, och då är den andra staten skyldig att ge det skydd asyl innebär. I praktiken gör olika länder olika bedömningar av hur denna skyldighet ska uppfyllas, men utgångspunkten är att alla människor, oberoende av såväl formella kriterier som medborgarskap som av informella sådana som kön, religion och etnicitet, har samma värde och därmed samma skyddsvärde.

Det innebär dock inte att alla människor har rätt till alla de fördelar det innebär att vara svensk medborgare eller att över huvud taget få tillgång till allt det som Sverige har att erbjuda som land. Det innebär inte heller att staten Sverige är skyldig att ge alla människor som söker skydd här svensk levnadsstandard. Vi måste lära oss att

---

12 Reglerad i såväl FN:s flyktingkonvention, som Sverige ratificerat, som EU:s asylsystem som Sverige är bundet att följa.

skilja på dessa två saker. I annat fall riskerar asylrätten att urholkas.

Det är ur detta perspektiv man ska se volymdiskussionen. I texten från 2013 skrev DN: "I utlänningslagen från 2006 anges noga de olika skyddsskälerna för att få uppehållstillstånd i Sverige. Det går inte att förena ett politiskt fattat beslut om maxantal med en asylprocess som bygger på individuell prövning av skälen."¹³ Just så. Med andra ord är asylrätten ingen kran som politikerna kan vrida av och på, eller ens godtyckligt reglera.

Flera av de borgerliga ledarskribenterna som nämndes ovan kommer med förslag på åtstramningar. Dahlberg vill exempelvis göra tidsbegränsade uppehållstillstånd normen när människor flyr från krig samt strypa åt asylsökningarna från Balkan. Det första förslaget kan visserligen möta praktiska problem, som att människor som lever i Sverige under en lång period inte ska ha möjlighet att bli medborgare, men det inskränker inte asylrätten. Det andra förslaget bygger på att Balkan numera anses vara säkert vilket gör att de flesta därifrån inte har asylskäl, vilket i sin tur innebär att sökande därifrån tar onödiga resurser i anspråk. Men en sådan åtgärd borde kompletteras med fler och enklare vägar in till den svenska arbetsmarknaden, som möjligheten att söka jobb på plats i Sverige, och inte bara som nu, bli rekryterad av en arbetsgivare när man befinner sig i utanför landet.

Många av de åtgärder som debattörer för fram som lösningar skulle inte nödvändigtvis innebära någon absolut kontroll av volymerna, som beror på händelser bortom svenska lagstiftares och myndigheters räckhåll. Tänk om Ryssland genomför en storskalig invasion av Ukraina och stora befolkningsgrupper därifrån börjar röra sig åt väst. Ska vi då fortfarande ha en övre gräns?

Det är dock inget nytt att volymfrågan förekommer, eller i alla fall att det vidtas politiska åtgärder som syftar till att minska antalet asylsökande. I juni 1993 införde den dåvarande borgerliga regeringen visumtvång för medborgare från Bosnien-Herzegovina. Detta mitt under brinnande inbördeskrig, medan serbiskt artilleri och krypskyttar besköt huvudstaden Sarajevo. Drygt två år senare ägde massakern i Srebrenica rum, då runt 8 000 bosniakiska pojkar och män mördades. Man kan hävda att asylrätten inte inskränktes av visumtvånget, eftersom rätten att söka asyl fortfarande fanns kvar. I praktiken innebar det dock att människor som riskerade döden inte längre kunde få skydd i Sverige.

Det argument som fördes fram för att motivera införandet av visumtvånget var att Sverige inte klarade av att ta emot så många människor. Då måste man fråga sig: Gick det inte att ta emot fler människor till samma kostnad? Kunde man inte ge dem hälften så näringsrik mat, hälften så många kvadratmeter per person eller hälften så mycket pengar till kläder? För att dra saker till sin spets: Är det inte bättre att bo i ett tält utan toalett än att dö i en massgrav? Och kan inte människor själva få göra valet – mellan det liv vi har att erbjuda och att fortsätta riskera döden – i stället för att den svenska regeringen ska göra det åt dem?

Den huvudsakliga poängen med asylinstitutionen är att ge människor som hotas

---

13 Dagens Nyheter 2013.

skydd av våldsmonopolet och rättsstaten. Marginalkostnaden på dessa system – försvar, polis och rättsväsende – för ytterligare en asylsökande är försvinnande liten. Och även om man kommer upp i stora volymer handlar det om små summor. Det är alltså handläggningen av ärendena, försörjningen under tiden samt – särskilt i Sveriges fall – det stora utanförskapet på arbetsmarknaden som är problemen.

Låt oss föreställa oss att vi i stället för ett tak för antalet människor har ett tak för den summa pengar som ska gå till administration och hantering av asylmottagningen. Det innebär att vid ett visst antal asylsökande så blir levnadsnivån lägre, så mycket som pengarna räcker till per sökande helt enkelt.

Då kan man säga att så låg standard är det ovärdigt att ge människor. Men om alternativet är att inte över huvud taget släppa in dem i Sverige utan i stället låta dem leva kvar i krigszoner, är det då ett rimligt argument? Är inte ett "ovärdigt" liv bättre än döden, om dessa nu är de enda alternativ som finns?

Mot denna bakgrund ska jag nu gå igenom några olika modeller och förslag för att minska kostnaden per migrant, när det gäller offentliga välfärdsutgifter.

LÖSNINGAR

Det är motsägelsefullt att alla de krafter, främst Sverigedemokraterna och dess svansar på internet, som är besatta av invandringens kostnader verkar ointresserade av att minska kostnaderna per invandrare. Man kan tycka att denna besatthet vid kostnader skulle föranleda några förslag för att minska kostnaderna, genom förbättrad integration och för minskade utgifter per asylsökare. Men icke. I stället är minskad invandring den enda lösningen. Det antyder att deras primära drivkraft inte är kostnaderna eller den bristande integrationen, utan någonting annat.

I allmänhet är migration en långsiktig ekonomisk vinst för mottagarlandet. Det bygger dock på att migranterna kommer i arbete. Det som diskuteras här är i stället kostnaderna för uppehälle under asylbehandlingsperioden samt de kostnader som uppstår på grund av att sysselsättningsgraden bland utrikes födda är så låg.

Nedan följer några förslag på reformer som skulle minska kostnaden för Sveriges flyktinginvandring. Det ska påpekas att jag inte vill göra asylrätten avhängig av dessa reformer. Men jag vill inte heller att vår vurm för små inkomstskillnader och vår offentligt finansierade sjukvård ska få stå i vägen för asylrätten.

Förändrad lönebildning

Även om det finns starka krafter som av ideologiska och intresseskäl inte vill erkänna det – och därmed omöjliggör en saklig och intellektuellt hederlig diskussion i frågan – så är det uppenbart att den svenska lönebildningen tillsammans med höga skatter på låga arbetsinkomster hämmar integrationen på arbetsmarknaden och i längden därför riskerar att hota asylrätten. Sverige har störst skillnad i sysselsättningsgrad mellan inrikes och utrikes födda bland alla OECD-länder samtidigt som vi har minst

rasism och främlingsfientlighet samt bäst antidiskrimineringspolitik. Däremot har vi högst lägstalöner i Europa och lägst andel låglönejobb. Vidare är utbildningsnivån och erfarenheterna från ett modernt arbetsliv som det svenska mycket låga i stora invandrargrupper.¹⁴

Andreas Bergh, docent i nationalekonomi, har i en jämförelse mellan 21 OECD-länder visat att högre kollektivavtalstäckning ger minskad sysselsättning bland utrikes födda och att mer generösa bidrag ger högre arbetslöshet:

Länder där utrikesfödda klarar sig bättre på arbetsmarknaden har relativt stora inkomstskillnader. Det tycks alltså vara så att kollektivavtal och sociala skyddsnät i vissa länder (däribland Sverige) håller nere inkomstskillnaderna, men samtidigt gör det svårare för utlandsfödda att komma in på arbetsmarknaden.¹⁵

Detta är något som bekräftas i Konjunkturinstitutets (KI) senaste lönebildningsrapport. Den visar att svensk arbetsmarknad i allmänhet fungerar bra, men att grupper – som utrikes födda – som av olika skäl inte är lika produktiva som andra har svårare att komma in på arbetsmarknaden på grund av att Sverige har höga lägstalöner, både i förhållande till andra länder och i förhållande till medianlönen. KI konstaterar dock att de generösa bidragssystemen gör det svårt att ha alltför låga löner.¹⁶

Det finns de som säger att sysselsättningsgapet är en relativt ny företeelse och att det därför inte kan förklaras enligt denna modell. När Sverige för några decennier sedan hade mindre löneskillnader var skillnaden i sysselsättningsgrad mellan utrikes födda och inrikes födda inte lika stora som i dag. Dessa invändningar missar av två faktorer: dels har Sverige tagit emot ett stort antal människor från några av de länder i världen som har allra lägst humankapital. Och dels har arbetsmarknaden förändrats. KI skriver:

En sammanpressad lönefördelning kan uppstå om produktiviteten är jämnt fördelad i arbetskraften. Utvecklingen på senare tid antyder dock att produktivitetsskillnaderna har ökat, vilket ställer lönebildningen och arbetsmarknadspolitiken inför nya och svåra utmaningar.¹⁷

Sverige behöver ökad lönespridning för att en större andel av utrikes födda ska komma i arbete och för att de offentliga välfärdsutgifterna på sikt inte ska öka allt för mycket på grund av invandringen. Problemet med lönebildningen i Sverige är att vi har en modell där arbetsmarknadens parter sätter lönerna i kollektiva förhandlingar, vilket innebär att politikerna har begränsade möjligheter att spela en avgörande roll i denna fråga. Parterna, i praktiken Socialdemokraternas fackliga gren i LO, bär ett stort ansvar, både när det gäller det uppkomna läget med upprepade låglönesatsningar och för framtiden. De regler som finns för konflikter på arbetsmarknaden gör att avtalsförhandlingar i praktiken är ett diktat från LO och dess förbund.

---

14 Segerfeldt 2013.

15 Bergh 2014.

16 Konjunkturinstitutet 2014.

17 Konjunkturinstitutet 2014

Det står klart att den svenska jämlikhetsnormen utmanas av invandringen och att en rejält bättre fungerande integration skulle kräva en uppgörelse med centrala grundbultar i den svenska (socialdemokratiska) samhällsmodellen. Ett första steg vore att upphöra med återkommande, ideologiskt motiverade låglönesatsningar.

Inför ett särskilt arbetskontrakt för asylsökande

Sedan några år tillbaka får asylsökande arbeta under handläggningstiden. Ett sätt att öka antalet arbetstillfällen för asylsökande är att inrätta en särskild kategori arbeten, med kontrakt som inte omfattas av kollektivavtalsregler för lön och som är befriade från såväl sociala avgifter som inkomstskatter. Då skulle en större andel asylsökande kunna arbeta än i dag. Man skulle också kunna tänka sig att införa särskilda ekonomiska zoner där sådana jobbkontrakt skulle kunna gälla, för att minska risken för att sådana kontrakt konkurrerar med eller spiller över till den övriga arbetsmarknaden i landet.

Omvandla dagersättningen till lån

Som asylsökande får man bidrag för uppehälle, så kallad dagersättning. Dessa summor, som ska räcka till mat, kläder, hygienartiklar etc är mycket blygsamma. Som ensamstående vuxen med eget boende får man 71 kronor per dag och bor man i Migrationsverkets anläggningar, där mat ingår, är summan 24 kronor per dag. Vid särskilda behov som exempelvis glasögon kan extra bidrag utgå.¹⁸

Dessa ersättningar skulle kunna omvandlas till lån. De allra flesta asylsökande kommer till slut i arbete och kan försörja sig själva. De skulle då få betala en extra avgift till staten till dess att de betalat tillbaka ersättningen. Jämför med hur studielånen fungerar. Det skulle innebära att dagersättningarna inte blir någon kostnad för de som redan bor i Sverige.

Inför välfärdskonton

Ett liknande alternativ till ovanstående är att införa välfärdskonton, som innebär att människor betalar in och tar ut medel från ett individuellt konto hos staten. Till skillnad från ovanstående förslag om återbetalningsbara dagersättningar skulle välfärdskonton gälla alla olika former av bidrag, även efter att man fått uppehållstillstånd. Det skulle skapa starkare incitament än i dag att ta ett arbete. Den lägstanivån som måste gälla för dem som aldrig lyckats hitta ett arbete eller som bara lyckas arbeta under en kortare period måste vara mycket låg, för att undvika free-rider-problematik.

Använd mer av biståndsbudgeten

När alliansregeringen började göra avräkningar från biståndsbudgeten för kostnaderna för asylmottagningen var kritiken hård. Nu gör den nya rödgröna regeringen

---

18 Migrationsverket 2014.

samma sak och det är i grunden vettigt. Politiken för global utveckling har som huvudsyfte "att bidra till att skapa förutsättningar för fattiga människor att förbättra sina levnadsvillkor." Det finns få sätt att bidra bättre än att släppa in människor i Sverige. Den kritik som kommer från biståndsindustrin handlar mest om att de själva får mindre pengar. Det finns anledning att överväga om inte en ännu större andel av biståndsbudgeten kan läggas på migration.

Alla de förslag som presenterats ovan är mycket skissartade och inget av dem är färdigt att genomföras. Syftet med denna rapport är inte att komma med färdiga lösningar, utan att visa på att ett annat tankesätt är möjligt.

VAD SKA VI JÄMFÖRA MED?

Ett uppenbart motargument mot de åtskillnader som föreslås här mellan medborgare och icke-medborgare är att de är diskriminerande. Eftersom majoriteten av de förra är etniskt svenska och icke-medborgare i snitt har mörkare hy och hår kan det dessutom uppfattas som rasistiskt. Då får man påminna sig om att dessa förslag syftar till att upprätthålla respekten för asylrätten och undanröja de hinder som finns för att ge människor skydd mot grova kränkningar av mänskliga rättigheter, och att de är formulerade som en sista utväg, om det inte finns några andra sätt att släppa in människor. Det mest diskriminerande hindret är och förblir den med våld upprätthållna gränsen till Sverige. Om allt eller inget-perspektivet leder till inget, då är något bättre.

Det är också viktigt att lyfta frågan om vilken den mest relevanta jämförelsepunkten är, för en fattig, förföljd eller hotad människa som vill migrera. Är den hur andra människor lever i Sverige eller hur hen har det i ursprungslandet? Det är naturligtvis både och. Väl framme i det nya landet kommer hen åtminstone delvis att jämföra sig med de som bor där. Men innan så sker, när beslutet om migrationen äger rum, då är det levnadsvillkoren i ursprungslandet som är de relevanta. Det är de villkoren – må de sen vara våld, osäkerhet, förtryck eller fattigdom – som hen vill komma ifrån.

I en recension av några böcker om migration frågar sig Mats Wingborg, bokredaktör för Sidas tidning OmVärlden, om vi verkligen vill ha "en uppspjälkning av människors rättigheter där hudfärgen ofta skulle avslöja om invånarna står innanför eller utanför välfärdssystemet."¹⁹

En av böckerna Wingborg skrev om var min *Migration och utveckling*.²⁰ Och det var just mitt förslag om att låta människor från mycket fattiga länder flytta till rika länder utan att få tillgång till välfärdsstaten han vände sig mot. Det han glömde då var att denna lösning presenterades som ett sista alternativ för att göra sådan migration möjlig. Alternativet är inte fullt medborgarskap med fulla rättigheter i det rika landet, utan att leva kvar i ursprungslandet. Om man då säger att man inte vill ha människor uppspjälkade efter välfärdsrättigheter, då vill man ha människor uppspjälkade i olika länder, utan möjlighet att byta land. Med det resonemanget dömer Wingborg

19 Wingborg 2014.

20 Segerfeldt 2014.

miljontals människor till fattigdom i onödan, på grund av hans egna ideologiska preferenser.

Nu är Wingborg socialist, så det är inte så konstigt att han sätter kollektiv sammanhållning på nationell nivå före ökad individuell välfärd på global nivå. Detsamma kan man förstå hos en konservativ, med den organiska synen på staten och nationen. Men att liberaler gör samma bedömning eller avvägning i denna fråga är svårare att förstå.

Det har höjts ett antal röster i den breda borgerligheten om att något eller några av allianspartierna ska anpassa sig till Sverigedemokraternas retorik, verklighetsbild och politik, för att bekämpa partiet och för att Alliansen på så sätt ska kunna ta tillbaka makten. Idén har svagt empiriskt stöd. I andra länder har i stället sådana svängningar bidragit till att legitimera sådana partier och stärka deras stöd. Det här är dock en invändning av mindre vikt. Det viktigaste för de människor som måste fly krig och förtryck är inte hur stora Sverigedemokraterna är – utan hur öppna eller stängda Sveriges gränser är.

Diskussionen om hur invandringen kan bli mer lönsam, hur migrationsprocessen kan göras snabbare, billigare och mer rättssäker och hur integrationen på arbetsmarknaden kan göras mer effektiv, är viktig att ta. Men det finns alla förutsättningar att jaga kostnader utan att jaga volymer. Istället för att urholka asylrätten eller på andra sätt minska invandringen bör målet vara att minska kostnaden per person som invandrar. Rätten att söka asyl får inte – och behöver inte – tummas på.

REFERENSER

Bergh, Andreas (2014), *Explaining Cross-country Differences in Labor Market Gaps between Immigrants and Natives in the OECD*, IFN Working Paper nr 1036. <http://www.ifn.se/publikationer/working_papers/2014/1036>

Dagens Nyheter (2013), "Rör inte asylrätten", den 5 februari. <<http://www.dn.se/ledare/huvudledare/ror-inte-asylratten/>>

Dagens Nyheter (2014), "Gränslösa drömmar och halsbrytande beskyllningar", den 13 november. <<http://www.dn.se/ledare/huvudledare/granslosa-drommar-och-halsbrytande-beskyllningar/>>

Dahl, Svend (2014), "Muren och dess försvarare", *Hela Hälsingland*, den 11 november. <<http://www.helahalsingland.se/opinion/ledare/muren-och-dess-forsvarare>>

Dahlberg, Anna (2014), "Nivån kan inte vara tabu i flyktingdebatten", *Expressen*, den 9 november. <<http://www.expressen.se/ledare/anna-dahlberg/nivan-kan-inte-vara-tabu-i-flyktingdebatten/>>

Konjunkturinstitutet (2014), *Lönebildningsrapporten*, den 12 november. <<http://www.konj.se/download/18.76c32751495db5e6f46a2/LBR2014-w.pdf>>

Larsson, Mats J (2013), "Reinfeldt går emot Billström", *Dagens Nyheter*, den 6 februari. <<http://www.dn.se/nyheter/politik/reinfeldt-gar-emot-billstrom/>>

Lifvendahl, Tove (2014a), "Volymfrågan finns på riktigt", *Svenska Dagbladet*, den 9 november. <http://www.svd.se/opinion/ledarsidan/volymfragan-finns-pa-riktigt_4084377.svd>

Lifvendahl, Tove (2014b), "Den reducerade tanken hos Liberala Nyhetsbyrån", *Svenska Dagbladets ledarblogg*, den 11 november. <<http://blog.svd.se/ledarbloggen/2014/11/11/den-reducerade-tanken-hos-liberala-nyhetsbyran/>>

Migrationsverket (2014), "Höjd asylprognos kräver samhällsplanering", den 4 november. <<http://www.migrationsverket.se/Andra-aktorer/Kommuner/Nyhetsarkiv/Nyhetsarkiv-for-kommuner/2014-11-04-Hojd-asylprognos-kraver-samhallsplanering.html>>

Nilsson, PM (2014), "Regeringen måste minska kostnaden för migrationen", *Dagens Industri*, den 10 november. <<http://www.di.se/artiklar/2014/11/10/ledare-regeringen-maste-minska-kostnaden-for-migrationen/>>

Persson, Ann (2013), "Migrationsministern: dagens asylinvandring inte hållbar", *Dagens Nyheter*, den 2 februari. <<http://www.dn.se/nyheter/sverige/migrationsministern-dagens-asylinvandring-inte-hallbar/>>

Poohl, Daniel (2013), "Avgå Billström", inlägg på bloggen *Expoidag*, den 20 mars. <<http://expoidag.blogspot.se/2013/03/avga-billstrom.html>>

Rayman, Sanna (2014), "Migrationsverket behöver 48 miljarder till", *Svenska Dagbladet*, den 13 augusti. <http://www.svd.se/opinion/ledarsidan/migrationsverket-behover-48-miljarder-till_3820506.svd>

Segerfeldt, Fredrik (2013), *En arbetsmarknad för alla – så kan integrationen förbättras*. Migro. <<http://migro.se/ny-rapport-en-arbetsmarknad-for-alla-sa-kan-integrationen-forbatttras/>>

Segerfeldt, Fredrik (2014), *Migration och utveckling: att resa sig ur fattigdom*. Stocksund: Hydra förlag.

TT (2013), "Muf kritiskt till Billströms förslag", *Dagens Nyheter*, den 2 februari. <<http://www.dn.se/nyheter/politik/muf-kritiskt-till-billstroms-forslag/>>

van den Brink, Rolf (2013), "Kent Persson (m): 'Sverigedemokraterna har pekat ut integrationsproblemet'", *Dagens Opinion*, den 2 februari. <<http://www.dagensopinion.se/kent-persson-m-sverigedemokraterna-har-pekut-ut-integrationsproblemet>>

